

opusdei.org

Missa d'acció de gràcies del Prelat

Mons. Xavier Echevarría ha celebrat una Missa d'acció de gràcies amb motiu de la recent beatificació de Joan Pau II. Oferim l'homilia.

20/05/2011

**HOMILIA A LA SANTA MISSA
D'ACCIÓ DE GRÀCIES PER LA
BEATIFICACIÓ DE JOAN PAU II**

Roma, Basílica de Sant Eugeni, 3-V-2011

1. Estimats germans i germanes,
una grandíssima alegria aplega avui
l'Església: el goig per la beatificació
de l'estimadíssim Papa Joan Pau II, a
qui tots nosaltres hem escoltat,
venerat i seguit als llargs i fructuosos
anys del seu ministeri com a Pastor
Suprem. La fama de santedat que ja
gaudia en vida, que tant va ajudar
l'Església també amb motiu del seu
traspàs, adquireix ara un vigor nou.
El reconeixement de les virtuts
heroiques, així com d'una curació
miraculosa atribuïda a la seva
intercessió, ha obert el camí per a la
seva inscripció en el nombre dels
benaaurats, que el Papa Benet XVI va
dur a terme abans d'ahir. Amb tota
raó fem nostres les paraules del
Salm: *canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor, la terra sencera (...).*
*Tots amb la seva glòria a les nacions,
les seves meravelles a tots els pobles*
[1] . ¡Lloat sigui Déu, sempre
admirable en els seus sants!

Cada declaració de santedat proclama la glòria de la Trinitat. Però n'hi ha algunes, com la beatificació de Joan Pau II, que influeixen sobre milions de persones. Ho vam veure quan el Senyor el va cridar a la seva presència, fa sis anys, i estic convençut que passarà el mateix en aquestes jornades. Si invoquem amb fe la intercessió del nou beat en totes les necessitats, grans o petites, personals i col·lectives, es vessarà des del Cel una pluja de gràcies sobre la humanitat sencera. Supliquem a Déu, recorrent a la seva intercessió, que ajudi al camí de l'Església i de la societat civil, necessitades sempre de la divina misericòrdia. Preguem també, plens d'esperança i d'afecte, pel Papa Benet XVI i els bisbes, pels preveres i els laics, per les persones consagrades, Per aquells que estan cercant al Déu que encara no coneixen. Preguem per tots nosaltres, perquè cada un i cada una trobi i estimi més Jesús, el Fill de Déu, que

s'ha fet home, ha mort i ha ressuscitat per a la nostra salvació.

2. Considerant les repercussions que la vida i la mort de Joan Pau II han tingut sobre moltíssimes persones, em ve al cap un pensament de *Camí*, amb el qual sant Josepmaria Escrivà de Balaguer va posar en relleu la importància de respondre fidelment a Déu quan Ell crida. Va escriure el fundador de l'Opus Dei ***d el fet que tu i jo ens portem com Déu vol —no ho oblidis—, en depenen moltes coses grans [2]***.

Això ha succeït en el cas de Joan Pau II. Des de la joventut va respondre amb un sí decidit a les repetides crides del Senyor: per a ser sacerdot, després bisbe i finalment per acceptar el pes de servir l'Església com a successor de Pere. En tots els casos, com el llavors Cardenal Ratzinger va fer notar en l'homilia de la Missa exequial pel Papa Wojtyła,

va haver de renunciar als legítims projectes que s'havia fet. Jo voldria cridar la vostra atenció sobre la primera d'aquelles renúncies: sense ella, res del que va venir després no s'hauria realitzat.

De jove estudiant, Karol Wojtyla tenia gran talent i passió pel teatre, la literatura, la poesia. Quan el Senyor va passar per la seva vida cridant-lo d'una manera nova, ho va deixar tot per seguir la vocació al sacerdoci. Qui podria haver imaginat llavors la transcendència d'aquella renúncia, petita en aparença? D'aquell primer sí pronunciat amb decisió, donant-se del tot al Senyor, però, han sortit després molts béns per a innombrables persones del món sencer.

Les paraules de l'evangelí d'aquesta eucaristia apareixen plenes d'actualitat. El Senyor va dirigir a Pere, per tres vegades, una pregunta:

Simó, fill de Joan, m'estimes? [3] . I per tres vegades Pere va respondre amb sinceritat i, alhora, dolgut pel record de les negacions anteriors: *sí, Senyor, Tu saps que t'estimo* [4] . La petició de Jesús, per confiar a Pere l'encàrrec de pasturar les seves ovelles i els seus béns, va ser aquesta: *segueix-me !* [5] . Pere va seguir el Senyor fins imitar-lo també en la mort de creu, en aquesta ciutat de Roma. Joan Pau II es va mantenir sempre en aquesta mateixa línia de total lliurament. «En el primer període del seu pontificat –deia el Cardenal Ratzinger en l'homilia a què em referia anteriorment— el Sant Pare, encara jove i ple de forces, sota la guia de Crist va ser arreu del món. Però després va compartir cada vegada més els sofriments de Crist, va comprendre cada vegada millor la veritat de les paraules: "Un altre et cenyirà..." . I precisament en aquesta comunió amb el Senyor que pateix, va anunciar infatigablement i amb

renovada intensitat l'Evangelí, el misteri de l'amor fins a la fi (cf. Jn 13, 1)» [6] .

3. Els esdeveniments d'aquests dies han de deixar una empremta profunda en les nostres ànimes. Quan hagueu tornat a la vida quotidiana, us aconsello que els mediteu en l'oració personal, tractant de veure quina cosa em demana el Senyor, en concret: més interès en la vida de pregària i en la santificació del treball, una major atenció a la família, més zel apostòlic a les relacions amb amics i coneguts.

Acaba de començar el mes de maig, especialment dedicat a Maria. D'Ella, el nostre estimadíssim Joan Pau II va aprendre a estimar Jesús fins a la bogeria de la creu. Precisament estant al costat de la Creu va entendre que les paraules de Jesús – aquí tens la teva Mare— s'adreçaven directament a ell, i, com Joan, va

acollir la Verge a casa seva i en el més íntim del seu ésser [7] .

Desitjo afegir que sempre m'han impressionat les coincidències d'amor a Déu que es donen en la vida del beat Joan Pau II i en la de sant Josepmaria. Ambdós es van lliurar completament el Senyor recorrent a la intercessió de la Mare de Déu; ambdòs, conscients de la petitesa de la criatura, van ser molt devots de la Divina Misericòrdia: recitaven amb molta pietat les paraules per invocar Déu Pare Misericordiós pròpies d'aquesta devoció. Us suggereixo que us refugieu a les mans del Senyor, abandonant al nostre Pare celestial les nostres vides i les nostres accions.

Confiem aquests propòsits també a Santa Maria. I ja que som febles, li podem portar en aquest mes l'ofrena de les nostres jaculatòries, del nostre treball ben fet, de les nostres petites mortificacions. Com deia sant

Josepmaria a Mèxic, davant de
Nostra Senyora de Guadalupe, seran
***roses petites, les de la vida
ordinària; roses corrents però
plenes del perfum del sacrifici i de
l'amor*** [8] . I així arribarem a ser
totus Tuus , com deia Joan Pau II.
Així sigui.

.....

[1] Salm responsorial (Sal 95 [96] 1.3)

[2] Sant Josepmaria, Camí, n. 755

[3] Evangeli (Jn 21, 16).

[4] Ibíd.

[5] Jn 21, 21.

[6] Cardenal Joseph Ratzinger,
Homilia en la Missa exequial de Joan
Pau II, 8-IV-2005.

[7] Cf. Jn 19, 27

[8] Sant Josepmaria, oració personal davant la Mare de Déu de Guadalupe, 20-V-1970.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/missa-daccio-
de-gracies-del-prelat/](https://dev.opusdei.org/ca/article/missa-daccio-de-gracies-del-prelat/) (18/08/2025)